

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: P. P., bytem T., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 21.2.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 9.1.2015 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 9.1.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 6.11.2014 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 21.2.2015 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 9.1.2015 č.j. X, jímž zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 6.11.2014, kterým mu byl odňat ode dne 12.12.2014 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Tachov ze dne 31.10.2014 již není invalidní pro invaliditu prvního stupně, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 9.1.2015 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 7.1.2015 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce není nadále invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%, a žalobci byla přiznána horní hranice vymezeného rozpětí, tj. 20%, která ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nemohlo být námitkám žalobce vyhověno.*

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle něho se jeho zdravotní stav, který stručně popsal, stále zhoršuje, i když se snaží dodržovat životosprávu, pravidelně je kontrolován odborným lékařem, každoročně je hospitalizován i pravidelně navštěvuje lázně, přičemž zaměstnání zvládá jen díky zaměstnavateli, který bere ohled na jeho zdravotní stav, proto nevidí důvod k odebrání důchodu. (K žalobě byla připojena i kopie napadeného rozhodnutí.)

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Tachov vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 31.10.2014 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 7.1.2015 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobce nebyl uznán nadále invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž mu byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna (datum zániku invalidity: 31.10.2014, tj. datum jednání /OSSZ/; žalobce byl uznán invalidním pro částečnou invaliditu, nyní invaliditu prvního stupně, od 10.4.2007).

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 6.5.2015 navrhla ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 9.1.2015 bylo žalobci doručeno dne 19.1.2015.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 22.7.2015* za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, žalobce nebyl přítomen (omluvil se písemně). Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byl žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Podle doložené zdravotní dokumentace byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou dle komise je lumboischiadický syndrom levostranný s kořenovou iritací L4 a L5 a dále cervikobrachiální syndrom oboustranný s iritací kořene C8 vlevo. PK MPSV uvedla, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Tachov ani námitkového řízení a konstatovala, že u žalobce se jedná o středně těžké funkční postižení, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky, insuficiencí svalového korsetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, jedná se o postižení dvou úseků páteře - krční a bederní, ale není prokázáno poškození nervu; přihlédnuto také bylo k postižení obou ramenních kloubů a v neposlední řadě k povolání zedníka, proto míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena ve středu procentního rozpětí, tj. 35%, podle

kapitoly XIII, odd. E, položky 1c) přílohy vyhlášky a tato míra poklesu ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Závěrem bylo uvedeno, že datum vzniku invalidity ponecháno dnem prvního posouzení zdravotního stavu při zjišťovacím řízení, tzn. 10.4.2007, a vzhledem k charakteru postižení se nestanovuje KLP. Žalobce pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách, je schopen lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu a práce s dodržением výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)*

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno i shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný **samosoudce**, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 9.1.2015* a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá ponechání invalidity prvního stupně s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 22.7.2015 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně (od 10.4.2007)*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a soud tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 9.1.2015 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 6.11.2014 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobce nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 35%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Tachov a poté u ČSSZ (20% poklesu pracovní schopnosti), kdy žalobce nebyl nadále uznán invalidní.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. nadále trvání invalidity prvního stupně, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 14/2015-26 ze dne 30.9.2015, neboť rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně již na základě posouzení na OSSZ Tachov či by vyhověla v řízení o námitkách jeho námitce uplatněné proti rozhodnutí ze dne 6.11.2014.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však náhradu nákladů řízení nepožadoval, proto žádnému z účastníků nebyla náhrada nákladů řízení přiznána.

Poučení : **Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.**

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30. září 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně